

СЕА ПДВ та реорганізація підприємств. Оскарження бездіяльності ДПС

В кейсі, що розглядається, адвокатами АО “Західна Правозахисна Група” – правовим партнером Компанії Вікторія – проведено комплексний супровід оскарження протиправної бездіяльності Державної податкової служби України, що полягала у неврахуванні реєстраційної суми та не збільшенні у системі електронного адміністрування податку на додану вартість значення суми податку на додану вартість, на яку підприємство має право зареєструвати податкові накладні та/або розрахунки коригування до податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних.

Так, внаслідок реорганізації двох юридичних осіб – платників ПДВ, правонаступник відповідно до приписів Податкового кодексу України мав право на збільшення у СЕА ПДВ власної реєстраційної суми на реєстраційну суму ПДВ приєданого підприємства. Однак, ДПС України протягом тривалого часу не було забезпечено належного відображення реєстраційної суми в СЕА ПДВ правонаступника, попри проходження всіх формальних процедур.

Водночас **Судом першої інстанції ретельно та в повному обсязі** здійснено дослідження матеріалів справи. За наслідком розгляду прийнято рішення на користь суб’єкта господарювання.

Крім визнання протиправною діяльності ДПС України та зобов’язання належно відобразити реєстраційну суму в СЕА ПДВ, Суд постановив стягнути з ДПС судові витрати у повному обсязі. Вважаємо за доцільне навести окремі правові висновки суду щодо підстав задоволення позову суб’єкта господарювання:

«Предметом спору у цій справі є бездіяльність ДПС України, які призвели до не використання під час обрахунку реєстраційної суми правонаступника реорганізованого підприємства.»

«Отже, згідно положень податкового законодавства система електронного адміністрування податку на додану вартість організована на централізованому рівні Державної податкової служби України, а відтак на цьому ж рівні відбувається і усі дії пов'язані з перенесенням, відображенням (збільшенням) та автоматичним обчисленням реєстраційної суми щоразу при зміні значення будь-якого з показників формули, тобто на Державну податкову службу України покладається обов'язок щодо забезпечення збільшення у системі електронного адміністрування податку на додану вартість суми, на яку платник податків має право реєструвати податкові накладні та/або розрахунки коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних на реєстраційну суму.»

«Суд звертає увагу, що відсутність програмного забезпечення не може слугувати підставою для неможливості використання ТОВ "Лоріпласт" реєстраційної суми 861081,00 грн. та порушувати його права як суб'єкта господарювання.

Така бездіяльність відповідача фактично призвела до негативного впливу на господарську діяльність позивача, оскільки ним зупинено виконання певних зобов'язань, тобто орган доходів і зборів обмежив його у реалізації наданих прав».

«Оскільки під час розгляду справи позивачем доведено надання ним податковому органу документів, які є достатніми для використання під час обрахунку реєстраційної суми 861081,00 грн., суд вважає, що, у даному випадку, у відповідача відсутня дискреція як можливість вибору на власний розсуд одного з декількох варіантів управлінських рішень, у зв'язку з чим повний та ефективний захист порушеного права позивача потребує зобов'язання ДПС України збільшити у системі електронного адміністрування податку на додану вартість значення суми податку на додану вартість, на яку ТОВ "Лоріпласт" має право зареєструвати податкові накладні та/або розрахунки коригування до податкових накладних в Єдиному реєстрі податкових накладних, на величину суми 861081,00 грн.

Крім того, суд звертає увагу на те, що Європейський суд з прав людини у п. 50 рішення від 13.01.2011 (остаточне) по справі “Чуйкіна проти України” (case of Chuykina . Ukraine) (Заява № 28924/04) зазначив, що суд нагадує, що процесуальні гарантії, викладені у ст. 6 Конвенції, забезпечують кожному право звертатися до суду з позовом щодо своїх цивільних прав та обов`язків. Таким чином ст. 6 Конвенції втілює “право на суд”, в якому право на доступ до суду, тобто право ініціювати в судах провадження з цивільних питань становить один з його аспектів (див. рішення від 21.02.1975 у справі “Голдер проти Сполученого Королівства” (Golder v. the United Kingdom), пп. 2836, Series A № 18). Крім того, порушення судового провадження саме по собі не задовольняє усіх вимог п. 1 ст. 6 Конвенції. Ціль Конвенції гарантувати права, які є практичними та ефективними, а не теоретичними або ілюзорними. Право на доступ до суду включає в себе не лише право ініціювати провадження, а й право отримати “вирішення” спору судом. Воно було б ілюзорним, якби національна правова система Договірної держави дозволяла особі подати до суду цивільний позов без гарантії того, що справу буде вирішено остаточним рішенням в судовому провадженні. Для п. 1 ст. 6 Конвенції було б неможливо детально описувати процесуальні гарантії, які надаються сторонам у судовому процесі провадженні, яке є справедливим, публічним та швидким, не гарантувавши сторонам того, що їхні цивільні спори будуть остаточно вирішені (див. рішення у справах “Мултіплекс проти Хорватії” (Multiplex v. Croatia), заява № 58112/00, п. 45, від 10.07.2003, та “Кутіч проти Хорватії” (Kutic v. Croatia), заява № 48778/99, п. 25, ECHR 2002-II)».

[Посилання на рішення суду \[перейти\]](#)

Компанія Вікторія

У разі, якщо у вас виникла необхідність адвокатського захисту від протиправних дій (оскарження рішень) податкових органів, звертайтеся за електронною адресою юридичного партнера Компанії Вікторія – А0 «Західна Правозахисна Група» – office@vg.ua